

Ach, osado

Lokálka

Měsíček zavelel hvězdám jít do stráže,
v osadě zaklaply poslední vrata garáže.
Do ticha hučí pračka Super Tatramat,
kdo ví kdo tuší, co v televizi půjde za pořad. Jupí, jupí.

V chajdě se sesedlo pár přátel u krbu,
pekli si drůbež a šťourali do zubů.
Potom Fred staříčkou Yamahu ze zdi sňal a tiše zanotoval:

R: Předsedo, předsedo, osadního výboru
dospěli, dospěli, jsme k jednomu názoru.
Zítra půjdem k vodopádu, na lososy na brigádu,
jen ať zkusej táhnout bílou peřejí.

Zvenčí zní zvuky, jak vytí kojotů,
to věrný dobrman hlídá tam u plotu,
aby nikdo cizí nerušil ty naše potlachy
a když Fred nemůže, spustí magnetofon Hitachi. Jupí, jupí.

Když bouchne poslední lahvinka šampusu
a ranní červánky dají se do klusu,
hrábne Fred do strun a dá píseň poslední, pak celou osadou zní:

R: Předsedo, předsedo...